

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyně JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **Z. M.**
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje,**
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.4.2016, č.j. KrÚ 26151/2016/ODSH/12,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci:

1. Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle ust. § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce podané zmocněncem žalobce Ing. M. J. proti rozhodnutí Městského úřadu Svitavy ze dne 5.1.2016, č.j. 505-16/OD-bim/5686-2015. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle

Shodu s prvopisem potvrzuje

§ 125c odst. 1 písm. f), bod 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), čehož se měl dopustit tím, že dne 20.7.2015 v 17:31 hodin jako řidič osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda, reg. zn. vozidla XXX XXXX, na silnici č. I/43, ul. Brněnská v obci Březová nad Svitavou ve směru Brno -Svitavy před domem čp. 45 jel rychlostí 60 km/hod (po odečtení možné odchylky měřicího zařízení), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci o 10 km/hod , čímž porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byla žalobci podle § 11, § 12 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „přestupkový zákon“) a podle § 125c odst. 4 písm. f), zákona o silničním provozu, uložena pokuta ve výši 1 500,- Kč. Na základě ustanovení § 79 odst. 1 přestupkového zákona, byla žalobci uložena povinnost paušální náhrady nákladů řízení ve výši 1.000,-Kč.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podle části třetí, hlavy II., dílu 1. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“); žaloba byla podle § 72 odst. 1 s.ř.s. podána včas.

Žalobní body:

3. Žalobce napadá zákonnost žalovaného rozhodnutí, neboť má za to, že jeho odvolání bylo podáno včas, tedy odvoláním naříkané rozhodnutí správního orgánu prvního stupně mělo být žalovaným meritorně přezkoumáno. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo žalobci dle jeho tvrzení doručeno dne 15.1.2016, tedy poslední den lhůty k podání odvolání připadl na den 1.2.2016. Žalobce dále tvrdí, že podal odvolání dne 1.2.2016, nikoliv dne 3.2.2016, jak uvádí žalovaný. Žalobce datum podání odvolání hodlá prokázat kopií podacího lístku přiloženého k žalobě, na němž je uvedeno datum podání dne 1.2.2016, tedy den, kdy zmocněnec žalobce Ing. M. J. předal odvolání držiteli poštovní licence. Žalobce má za to, že odvolání bylo podáno včas podle § 40 odst. 12 písm. d) správního řádu, neboť poštovní zásilka byla poslední den lhůty k podání odvolání předána k přepravě držiteli poštovní licence.
4. Žalobce navrhl zrušení žalovaného rozhodnutí, přičemž trval na provedení ústního jednání ve věci.

Vyjádření žalovaného k žalobě:

5. Žalovaný k žalobě uvedl, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo žalobci doručeno do datové schránky jeho zmocněnce dne 15.1.2016. Posledním dnem 15 denní lhůty k podání odvolání byl proto den 1.2.2016. Na obálce, v níž bylo doručeno odvolání žalobce, bylo uvedeno datum podání 3.2.2016, což korespondovalo s informací uvedenou k dané poštovní zásilce na adrese www.postaonline.cz ze dne 23.3.2016 - sledování zásilek. Teprve následně po vypravení žalovaného rozhodnutí žalovaný na základě vyjádření České pošty ze dne 13.4.2016 zjistil, že uvedené odvolání bylo předáno k poštovní přepravě pomocí služby České pošty tzv. DopisOnline, a to dne 1.2.2016. Vzhledem k uvedenému podal žalovaný podnět Ministerstvu dopravy k zahájení přezkumného řízení. Ministerstvo dopravy však přezkumné řízení nezahájilo, neboť vyhodnotilo podnět žalovaného jako nedůvodný.
6. Doplněním vyjádření k žalobě ze dne 8.2.2018 upravil žalovaný svůj právní názor na věc, když s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19.12.2017, č.j. 10 As 20/2017-49, trval na tom, že den elektronické objednávky služby

Dopis Online nelze považovat za datum předání zásilky držiteli poštovní licence k poštovní přepravě.

7. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl

Posouzení věci krajským soudem:

8. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích řádně uplatněných žalobních bodů, a to podle skutkového a právního stavu v době rozhodování daňových orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.) po veřejném projednání věci, k němuž se žalobce ani jeho právní zástupce bez omluvy nedostavili ani nepožádali o odročení jednání, ač byl právní zástupce žalobce k jednání soudu řádně předvolán. Při jednání soud provedl důkaz podacím lístkem předloženým žalobcem k žalobě, z nějž vzal za prokázané, že odvolání bylo Ing. M. J. předáno České poště v elektronické podobě ke zpracování a doručení v listinné podobě správnímu orgánu prvního stupně. Ze správního spisu bylo přitom zjištěno, že odvolání žalobce učiněné prostřednictvím jeho zmocněnce Ing. M. J. bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno dne 4.2.2016, a to dvakrát téhož obsahu ve dvou poštovních obálkách, přičemž na otisku podacího razítka České pošty, jímž je opatřena každá z těchto obálek, je uvedeno datum 3.2.2016. Po porovnání podacího čísla na žalobcem předložené kopii podacího lístku s podacími čísly uvedenými na poštovních obálkách soud zjistil, že se toto podací číslo shoduje s podacím číslem uvedeným na jedné z uvedených poštovních obálek. Ve správním spise je dále obsažena e-mailová korespondence žalovaného s Českou poštou ze dne 13.4.2016, z níž je zřejmé, že se v dané věci jednalo o využití služby České pošty pod označením DopisOnline, přičemž elektronické podání bylo v případě obou zásilek identifikovaných dle podacích čísel uvedených na poštovní obálce učiněno dne 1.2.2016.
9. V dané věci se jedná výlučně o posouzení včasnosti podaného odvolání zmocněncem žalobce.
10. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.
11. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo žalobci doručeno dne 15.1.2016, a to do datové schránky jeho zmocněnce Ing. M. J., počala lhůta k podání odvolání podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu běžet dne 16.1.2016, přičemž podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu byl posledním dnem lhůty den 1.2.2016 (pondělí).
12. Podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
13. Odvolání bylo v elektronické podobě podáno zmocněncem žalobce Ing. M. J. ke zpracování České poště jako provozovateli poštovní licence prostřednictvím služby DopisOnline dne 1.2.2016. Otázkou tedy je, zda lze datum předání elektronického

souboru ke zpracování a doručení držitelem poštovní licence správním orgánu považovat za datum podání odvolání ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Touto problematikou se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, když v usnesení ze dne 19.12.2017, č.j. 10 As 20/2017-49 (rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz) vyslovil jednoznačný právní názor: „Den elektronické objednávky služby DopisOnline přes webovou stránku <https://online.postservis.cz>, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.“ K bližšímu odůvodnění pak krajský soud odkazuje na další text uvedeného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu:

14. „[31] Prvotní smlouva je mezi zákazníkem a Českou poštou uzavřena okamžikem, kdy pošta akceptuje objednatelům řádně vyplněnou a potvrzenou elektronickou objednávku, odeslanou přes adresu <https://online.postservis.cz>. Do okamžiku poštovního podání se smluvní vztah řídí občanským zákoníkem. Poštovní smlouva podle zákona o poštovních službách je mezi Českou poštou a zákazníkem uzavřena teprve podáním zásilky do poštovní přepravy. Tato druhá smlouva se řídí zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami platnými v den podání.
15. [32] Podle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách se poštovní zásilkou rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Podle § 2 písm. m) téhož zákona se poštovním podáním rozumí převzetí poštovní zásilky nebo poukazované peněžní částky provozovatelem k poskytnutí poštovní služby.
16. [38] Rozšířený senát opakuje, že poštovní zásilkou se dle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Toto ustanovení je naprosto jednoznačné. K argumentaci žalobkyně shrnuté v bodu [22] lze uvést, že nelze vycházet z odlišného ujednání v soukromoprávním vztahu mezi odesílatelem a Českou poštou. Zákonodárce v zákoně o poštovních službách samozřejmě mohl upravit fikci podání neexistující zásilky. Důležité však je, že tak neučinil. Právní fikce je právně technický postup, pomocí něhož se považuje za existující situace, jež je zjevně v rozporu s realitou, a která dovoluje, aby z ní byly vyvozeny odlišné právní důsledky, než ty, které by plynuly z pouhého konstatování faktu. Právní fikci však ve vztazích veřejnoprávních nebo veřejnoprávní metodou regulací ovlivněných nelze konstruovat soudně, nelze ji ani vytvářet ujednáním mezi stranami, rozporným s kogentní veřejnoprávní normou.
17. [39] Dovožovat fikci bez jakéhokoliv zákonného ukotvení pouze z obchodních podmínek soukromoprávní povahy či ze subjektivního pocitu zákazníka, jak se mu ta či ona služba jeví, proto není možné.
18. [40] Podací lístek není veřejnou listinou, které svědčí presumpce správnosti. Charakter veřejné listiny vymezuje správní řád v § 53 odst. 3 jako listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávních celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné. Pro podací lístek (stejně jako pro každou jinou listinu soukromou) platí, že určitou důkazní sílu má, ovšem stačí formální popření jeho správnosti, aby nastoupila důkazní povinnost a důkazní břemeno toho, kdo tvrdil skutečnosti, jež měly být podacím lístkem doloženy.
19. [41] Není žádný rozumný důvod se domnívat, že v případě služby DopisOnline, která je službou ryze soukromé povahy, má být za okamžik podání zásilky k poštovní přepravě považován z hlediska veřejného práva již den objednání této služby, bez ohledu na to, kdy pošta skutečnou zásilku zpracuje a předá ve smyslu zákona o poštovních službách k poštovní přepravě.“

20. Z uvedené citace usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu je zcela nepochybné, že za den podání odvolání je třeba v případě žalobce považovat datum podání uvedené na poštovní obálce, v níž byla zásilka správnímu orgánu prvního stupně doručena. Tedy v daném případě je třeba za den podání odvolání učiněného zmocněncem žalobce Ing. M. J. považovat den 3.2.2016. Vzhledem k tomu, že lhůta k podání odvolání uplynula dnem 1.2.2016 (pondělí), bylo odvolání žalobce podáno opožděně.
21. Podle § 92 odst. 1, věta první, správního řádu, opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Žalovaný proto postupoval v souladu s ust. § 92 odst. 1 správního řádu, když odvolání žalobce pro opožděnost zamítl.
22. Žaloba nebyla důvodná, proto ji krajský soud zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Náklady řízení:

23. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 7. března 2018

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně